

கட்டுடலிற் சட்டை மாட்டி - விட்டுக்
கத்தரித்த முடிசீ விப்
பட்டுச் சிறாய்இடை அணிந்தே - கையில்
பந்தி கோலினை ஏந்திச்
சிட்டுப் பறந்தது போலவே - எனனை
விட்டுப் பிரிந்தனர் தோழி!
ஓட்டுற வற்றிட வில்லை - எனில்
உயிர் துடித்திட லானனே.

வடக்குத் திருவெளி தன்னில் - அவர்
மற்றுள தோழர்க ளோடும்
எடுத்துத்தன் பந்தி கோலால் - பந்தை
எதிர்த்துத் தவிவிடையாடிக்
கடத்திடும் ஓவ்வொரு நொடியும் - சாக்
காட்டின் துறைப்படி அன்றோ?
கொடும்பதைய் பார்ப்பதும் - இக்
குளிர்துறந்த தன்றலும் என்றான்.

"வளர்ப்பு மயில்களின் ஆடல் - தோட்ட
மரங்கள், மலர்க்கிளகைக் கட்டம்,
கிளிக் குழி பழந்தரும் கொடிகள் - தன்னங்
கீற்று நடுக்குலகை காய்கள்
அளித்த எழில்கண் டிருந்தாய் - உன்
அருகினில் இன்பவளம் எத்தில
குளிர்த் திரண்டு புறாக்கள் - காதல்
கொணர்ந்தன உன்றன் நினைவில்."

தோழிஇவ் வாறுரைக்க குங்கால - அந்தத்
தோகையின் காதலன் வந்தான்.
"நாழிகை ஆவதன் முன்னே - நீ விர
நண்ணிய தன் இங்கே" என்றான்.
"தாழ் குழலே! அந்தப் பந்து - கைக்குத்
தப்பின தோளினதைத் தாக்கி
வீழ்ந்தது; வந்ததுன் இன்ப
மனையின"வென்று சொன்னான்.

Written by

Monday, 25 August 2008 11:50 -
